

Ook dit jaar werd er weer een Zwerfbond Zeilweekend georganiseerd.

De weersverwachting zag er goed uit, behalve dan dat er voor vrijdagavond regen werd verwacht, maar in de traditie van het zeilweekend is dat niets bijzonders. Vrijdagavond slecht weer, en de rest van het weekend mooi weer, dat is gebruikelijk.

De vorige twee jaar hadden we beide zeilweekenden weinig, héél weinig wind, dus statistisch gezien moest het dit jaar toch wel wat meer op écht zeilen gaan lijken. Het kan toch niet zo zijn dat we in dit winderige landje kans zien om drie weekenden te plannen met weinig wind als je eens lekker wilt gaan zeilen.

En hoewel het vrijdagavond al bar gezellig werd, begon zaterdagochtend het feest pas echt met het gebruikelijke “palaver” (dat is “scheeps” voor een algemene bijeenkomst van de bemanningen).

De bestemming was dit jaar Stavoren, en we waren nog niet eerder in die hoek geweest.

De route ging over veel ruim vaarwater, met maar één brug, en hoewel jagen en bomen door nauwe slootjes en hele lage bruggetjes ook zeker zijn charme heeft, geef ik persoonlijk toch de voorkeur aan ruim vaarwater. Heel simpel uitgaande van het beginsel: hoe meer water om je boot, hoe minder kans ergens tegen aan te varen.

Er waren 14 deelnemers, genoeg voor vijf tjotter, maar aangezien er één schipper te kort kwam om alle onderlinge afspraken recht te doen, werden er twee bemanningen

samengevoegd, en die kregen de eer met het Fries Jacht de “Reiddomp” te gaan varen, en die is groot genoeg om met zes opvarenden comfortabel te kunnen varen, en bood genoeg bergruimte om voor een paar maanden eten mee te nemen. En is ook nog het mooiste vlaggenschip van de Friese Tjotter Vloot. En daarbij voeren we met drie tjotter.

Er was overigens wel een tjotter met twee kapiteins, wat volgens het spreekwoord alleen maar ellende oplevert, maar één van hen had zich door wat medische problemen

gedegradeerd tot “zak meel”, wat de hiërarchie aan boord lekker overzichtelijk maakte.

En uiteraard was ook de veiligheids\sleep\volg boot weer van de partij om de bemanningen met raad en daad bij te staan, en zoals andere jaren bemand door Rob en Marjolein.

Zaterdagochtend het gebruikelijke “palaver” (dat is “scheeps” voor een algemene bijeenkomst van de bemanningen).

Er stond weinig wind, héél weinig wind, maar net op het ogenblik dat ik dacht: “het zál toch niet!”, stak er toch een aangenaam windje op. Zomerse temperaturen, strakblauwe hemel en net aan bezeild naar Stavoren. Niet spannend maar wel lekker ontspannend.

Door het zwemmen onderweg ging het allemaal niet zo snel, maar dat hoefde ook niet, en iedereen was zonder kunstgrepen zoals slepen en zo mooi op tijd in Stavoren.

We hadden keurige boxen toegewezen gekregen, maar door slechte inschatting van de schipper van het fries jacht (ik dus), slechte taakverdeling, de lange botteloef waardoor de opvarenden niet de wal op konden, belandden we uiteindelijk niet keurig in de box maar langsij de wal, met twee te korte landvasten om de palen. Dus moest het jongste bemanningslid het water in om die los te maken, maar dat was niet zo'n probleem aangezien hij al bijna de hele afstand van Heeg naar Stavoren gezwommen had.

De gezamenlijke maaltijd was weer leuk en lekker, en na wat wandelingen en genieten op de dijk van het haarscherpe uitzicht over het IJsselmeer, dook iedereen zijn tentje in.

Die tentjes waren heel tactisch aan de kant van het kanaal geplaatst, dus toen in de nacht het weer omsloeg kregen die de volle laag van wind en wat regen. En de wonderen zijn de wereld nog niet uit: na even wachten tot de bui over was voor de groepsfoto, klaarde het weer op en werd het weer zomers weer, maar de wind bleef!

We vertrokken met een slag gereefd met ruime wind of voor de wind terug. Dat ging hard, héél hard, dus er was onderweg tijd genoeg om nog wat ruige plezierrondjes te maken over de plassen en aan de wind door de golven de stuiven. Het gevoel van de kracht van de wind in je

zeilen, de boot die leeft, het is onbetaalbaar. En niet uit te leggen aan diegenen die die ervaring nog nooit hebben beleefd.

Zaterdag met zwembroek lekker zwemmen, en zondag met zwemvest lekker zeilen, wat wil je nog meer.

Nou, bijvoorbeeld volgend jaar nóg zo'n weekend!

En aan het voorbereidingsteam zal het niet liggen dat er volgend jaar weer een Zwerfbond Zeilweekend op het programma staat.

Namens het voorbereidingsteam: Rob, Marjolein, Sander

Ron

